

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Cypriot

1906-01-02

þÿ š í À Á ¹ ħ Â - ± Á . 3 4 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9452>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Ζ' .— ΑΡΙΘ. 349

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ. (ΚΥΠΡΟΥ)

2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1906

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Αἱ βουλευτικαὶ ἐνστάσεις εὐρίσκονται ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης.

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον σχολιάζοντες τηλεγράφημα τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος περὶ καταπαύσεως τῶν ἐρίδων πρὸς ἡσυχίαν τῆς πολυπαθοῦς Νήσου, ἐξεφράζομεν πάντα ἐνδοιασμὸν ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ συμβῇ τὸ καλὸν αὐτό.

Ἀνεγράφεμεν ὁμῶς εἰς τὸ αὐτὸ φύλλον καὶ ὅτι πρὸ τῆς φωνῆς τῆς Πατρίδος ἰδείθη πᾶσα καλὴ διάθεσις ὅπως μὴ προχωρήσῃ εἰς τὰ καθέκαστα ἢ ὑπόθεσις τῶν ἐνστάσεων. Καὶ ταῦτα γράφοντες εὐρισκόμεθα τότε ἐν πληρεστάτῃ ἀκριβείᾳ.

Ἄλλ' ἀφ' ἐνὸς ἡ αὐστηρότης τοῦ Νόμου, ἀπαιτοῦντος τὴν ἐξωνύχησιν τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἐξ ἄλλου διάφοροι ἄλλοι λόγοι μὴ λείποντες εἰς τοιαύτας περιστάσεις, συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ προχωρήσῃ τὸ πρᾶγμα.

Τὸ μόνον τὸ ὅποιον τῶρα ἐπιβάλλεται εἰς πάντα, εἰλικρινῶς ποιοῦντα τὸν τόπον, εἶνε νὰ συμβουλευθῇ καὶ νὰ εὐχεται ὅπως ἡ κομματικὴ ἀνησυχία μὴ αὐξήσῃ τοῦλάχιστον πέρα τοῦ σημείου εἰς τὸ ὅποιον ἔφθασεν, ὅπως μὴ ὀπισθοδρομήσῃ περισσόν ἢ κατὰστασις «τῆς πολυπαθοῦς ταύτης Νήσου».

« Η ΡΩΜΗ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ »

ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Με θερμότητα φιλελληνικὴν ἐμπνευσιν εἶνε γραμμένον ἐν ἔρθρον ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ U. de Nuzziο, δημοσιευθὲν ὑπὸ τὸν τίτλον ἢ ἡ Ρώμη καὶ ἡ Ἑλλάς εἰς τὸν «Ρωμαίων Παρατηρητὴν», τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Βατικανοῦ, ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει τοῦ Βασιλέως Γεωργίου εἰς Ρώμην.

Ὁ εὐγλωττος ἀρθρογράφος ἀρχίζει μὲ τὰς σχέσεις τῶν δύο λαῶν ἀπὸ τῆς προϊστορικῆς ἐποχῆς, ὅτε κατὰ τὴν παράδοσιν ὁ Ἀρκὰς Εὐάνδρος, φυγὰς ἐκ τῆς πατρίδος του, πολὺ πρὸ τοῦ Αἰνείου, ἐκτίξεν ἐν Ρώμῃ τὴν πόλιν Παλάτιον ἐξ ἧς ἔλαβε τὸ ὄνομα ὁ διάσημος Παλατίνος λόφος.

Ὁ ἀρθρογράφος, μὲ σπανίαν πρωτοτυπίαν καὶ ἀφέλειαν ὕφους ἀλλὰ καὶ σοφωτάτην ἐμβρίθειαν, ἐξκολουθεῖ ἐπὶ τῆς συσχέτισεως τῶν δύο λαῶν κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους καὶ καταλήγει οὕτω:—

«Τέσσαρες αἰῶνες δουλείας ὑπῆρξαν λίαν οἰκτροὶ καὶ θλιβεροὶ διὰ τὸ ἀτυχὲς ἔθνος. Ἡ βαρβαρότης εἶχε νικήσῃ τὸν πολιτισμὸν ἀλλὰ δὲν εἶχε δυνήθῃ νὰ τὸν ἐκμηδενίσῃ καὶ φονεύσῃ, καὶ ἡ Ἑλλάς ἀνέστη.

«Εἶνε μόλις 84 ἔτη ἀφ' ἧς κατέστη πάλιν ἐλευθέρη καὶ εἰς μὴ ἀναγινώσκονται αἱ περιγραφαὶ τὰς ὁποίας τῇ κάμνουν οἱ ἐπισκέπται αὐτῆς τοῦ πρώτου ἡμίσεως τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, εἶνε δύσκολον νὰ πεισθῇ τις ὅτι αἱ Ἀθῆναι ἐκεῖναι αἱ θαυμαζόμεναι σήμερον ἐπανεκτίσθησαν οὕτω ὡραῖαι ἐντὸς τῶν ὀλίγων ἐτῶν, δὲν δύναται τις νὰ φαντασθῇ ὅτι τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν ζῶν ἐγὼ νὰ ἐπίδειξῃ ἐν οὕτω βραχεῖ διαστήματι χρόνου λαὸς ὅστις τὸσον εἶχε ταπεινωθῇ, ὅστις τὸσον εἶχε πάθῃ εἰς τὸν ὅποιον τὸσας θυσίας ἐστοίχισεν ἢ ἀνεξαρτησία.

«Καὶ μέγα μέρος τῆς θαυμασίας ταύτης ἐξελίξεως ἔσχεν ἡ Ἑλλάς κατὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Σεβαστοῦ Ἀνακτοῦ ὅστις σήμερον ἐπισκέπτεται τὴν ἡμετέραν Ρώμην, καὶ αὐτῷ ἀλι-

θῶς ὀφείλεται ἔπαινος παγκόσμιος καὶ δίκαιος ὅτι ἐγὼ μετὰ τοσαύτης συνέσεως καὶ ἱκανότητος κυβερνήσεως πεφωτισμένης νὰ ὀδηγήσῃ τὸν ἀναγεννηθέντα ἑλληνικὸν λαὸν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀναστάσεως τῆς δόξης.

«Αὐθόρμητος λοιπὸν καὶ εἰλικρινὴς εἶνε εἰς πάντας ἡ ἀγαλλίασις διὰ τὸ εὐτυχὲς γεγονός. Καὶ ἡ Ρώμη χειροκροτεῖ διότι εἶνε μνήμων τῶν αἰσθημάτων τῶν πατέρων της, τῶν ἐνδόξων παραδόσεων αἰτινες πρὸς τὰς Ἀθῆνας ἀδελφικῶς τὴν συνδέουσι, καὶ τὰς ὁποίας ἐν ἑαυτῇ ἐτι διατηρεῖ.

«Καὶ ἡ Ρώμη χειροκροτεῖ διότι εἰς τὸν βασιλικὸν ξένον θαυμάζει ἐκεῖνον ὅστις ἐν ἑαυτῷ περικλείει τοὺς ἀγῶνας ἔθνους ὅπερ ὑπῆρξεν οὕτω μέγα, ὅπερ εἰς τὸ ἡμέτερον μεγαλεῖον ἔσχεν οὕτω μέγα μέρος, καὶ ὅπερ μέγα θέλει πάλιν κατασταθῆναι».

Καὶ τὸ ἄρθρον καταλήγει διὰ τῶν ἐξῆς γραμμῶν, μὲ κεφαλῆα ἑλληνικὰ γράμματα: Ζήτω ἡ Ἑλλάς—Ζήτω ὁ Γεώργιος Α'. Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ἡ ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΙ Η ΣΙΑ

Ἡ ἀρχὴ τῆς πρωτεύουσας τῆς Κύπρου, τῆς χαϊδευμένης Λευκωσίας, ἀρῶνται ἀν' ὅχι εἰς τὰ βῆθη τῶν αἰῶνων εἰς τὰ σκότη ὁμῶς τῆς ἱστορίας. Τὸ πρῶτον δὲ ζήτημα πού γεννᾶται εἶνε πόθεν προέκυψε τὸ ὄνομα Λευκωσία, καὶ διατὶ δὲν ἐσώθη καμμιά παράδοσις περὶ αὐτοῦ.

Ὁ κ. Σίμος Μενάρδος εἰς τὸ ἀνέκδοτον εἰσέτι «Τοπωνυμικὸν τῆς Κύπρου» λύει βασιμῶτατα τὸ ζήτημα, σχίζει τρόπον τινὰ τὰς νεφέλας διὰ νὰ ἐπιλάμψῃ ὁ ἥλιος καὶ φωτίσῃ τὴν καταγωγὴν τοῦ ὀνόματος τῆς πόλεως ταύτης.

Ἴδου ὅσα γράφει, ἀπὸ τὰ ὁποία ἀφῆρασεν μόνον τὰς λεπτομερείας τῶν παραπομπῶν, ἐνῶ τὴν τελευταίαν παράγραφον μετέφρασα ἐλευθέρως ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ:—

«Μέχρι τοῦδε περιεκτικὰς καταλήξεις εἶδομεν σωθείσας τὴν -ων, τὴν -οῦς, τὴν -οῦσα καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς -οῦσια, καθὼς Τρεμιθοῦς, -θοῦσα, -θουσία.

Ἄλλὰ πάσας ταύτας τὰς καταλήξεις εὐρισκομεν ἀποδιδομένας κατὰ διαφόρους μαρτυρίας εἰς τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, ἧτις, ἀφανεστέρα πρότερον, ἀπὸ τῆς Φραγκοκρατίας διατελεῖ μέχρι σήμερον πρωτεύουσα τῆς Κύπρου· ἀλλ' ἐπειδὴ διὰ τοῦτο κοινῶς λέγεται Χώρα, δὲν ἀπέμεινεν ἀσφαλὴς λαϊκὴ παράδοσις τοῦ γνησιοῦ ὀνόματος αὐτῆς.

Τοῦτο φέρεται α') μὲν «Λευτεῶν» παρὰ Σωζομενῶ καὶ Νικοφόρῳ τῷ Καλλίστῳ, πάντως κατ' ἀντιγραφὴν, διότι ἀμφότεροι λαλοῦσι περὶ ἀρχιερέως Τριφυλλίου, τοῦ παρευρεθέντος εἰς τὴν α' Οἰκουμένην σύνοδον, ὡς ἐπισκόπου «Ληδρου, ἧτοι Λευτεῶνος». β') «Λευκοῦσα», κατὰ τὸ πάρισιακὸν χειρόγραφον (τοῦ 1401) τοῦ Πτολεμαίου· καὶ γ') «Λευκουσία» πρῶτον μὲν κατὰ τὸν ἕκτον αἰῶνα παρὰ Ἱεροκλεῖ, 707,3 (Migne Ἑλλην. Πατρολ. τόμ. 113 σ. 151), εἶτα δὲ παρὰ Κωνστ. τῷ Πορφυρογεννήτῳ καὶ τῇ Ἀννῇ τῇ Κομνηνῇ, (Ἀλεξιάδος 9, 2, Bonnæ 431), καὶ ἐν τῇ βούλλᾳ τοῦ πάπα Ἀλεξάνδρου τοῦ δ' (1260, παρὰ Σάθα) εἰκοσιπεντάκις, τετράκις δ' ἐν ἀποσπάσματι κώδικος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ ἰδ' αἰῶνος.

Ἀμεταγενεστέρα τούτων εἶνε ἡ γραφὴ «Λευκωσία» εὐρισκομένη πρῶτον παρὰ Μαχαιρᾶ, καὶ πιθανῶς κατὰ μίμησιν τοῦ φραγκικοῦ Νicosia, ἐνῶ ὁ Βουστρώνιος ἐξακολουθεῖ γράφειν «Λευκουσία».

Ἡ δὲ σήμερον κοινὴ γραφὴ Λευκωσία (διὰ τοῦ ω) εἶνε ἀποκύημα

του 19 αιώνα, όπως το Λευκίνοσος.

Επισημασθέντες εις το «Λευκίνοσος» παρατηρούμεν ότι τούτο προφανώς νοσεί, διό ο Engel I, 192 έπρότεινε την διόρθωσιν (έπισκοπος) «Λευκίνοσος» ή «Λευκίνοσος». Παλαιογραφικώς όμως το TE δύναται να συγχυθῆ προς μόνον το K, και πᾶς θά συνομολογήσῃ ότι ή όρθή γραφή εἶνε «Λευκίνοσος».

Οὕτω δέ διασφρατίζεται κάλλιστα ή έννοια του όνόματος «Λευκίνοσος» ως ίσοδύναμου προς το «Λευκίνοσος» του Πτολεμαίου λευκίνοσος, ως πευκίνοσος, έπτήμαινεν άθροισμα λευκίνοσος, έπίσης δέ και «λευκίνοσος» ή «λευκίνοσος», ως Σκιλλίνοσος άθροισμα σκιλλίνοσος, και Ριζίνοσος ριζίνοσος (έν Θεσσαλίᾳ.)

Όπως δέ ο Τρεμιθίνοσος έλέγθη κατόπιν Τρεμιθίνοσος (Τρεμιθίνοσος) και όπως Αμαθίνοσος έλέγετο ή περί τον Αμαθίνοσος χώρα, οὕτως έλέγθη και Λευκίνοσος ή όλη περιοχή. Όμοίως, άκρα της έν Θράκη Χερσονήσου έλέγετο Μιζίνοσος όπερ σημαίνει βεβαίως έκτασιν πλήρη μιζίνοσος (δάμνων άκνωθών) εἶνε δηλ. ταύτην και το Μαζίνοσος.

Ός mot de la fin της μακρᾶς ταύτης ζητήσεως παραθέτομεν και την μεσαιωνικήν έτυμολογίαν, ήν έσωσεν ή έκθεσίς του Franc. Attar: «Τῆς όποιᾶς (Λευκίνοσος) ή άρχή υπήρξεν άσήμαντος καθόσο, εις μόνον γέρον κλωσόμενος Λευκίνοσος κατόκει μετά της συζύγου όνομαζομένης Σία, από των δύο δέ ταύτων προήλθε το όνομα Λευκίνοσος, το όποιον κάποιος διά να το διορθώσῃ το έκαμε Nicosia...» !!!

ΜΕΛΕΤΗΤΗΣ

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ

(Ιδιαιτέρα ύπηρεσία «Κυπρίου.»)

Βραίλα (Ρουμανίας), 12 Νοεμβρίου, 1906.

Έν τῷ και ώραιόν άτμόπλοιον της Ρουμανίας, καλούμενον Imperatorul Trajan, από του ένδόξου αυτοκράτορος της Ρώμης Τραϊανού, έν οι Ρουμάνοι τιμῶσιν ως γενάρχη, είναι, ως φαίνεται, προωρισμένον να υποδείξῃ εις τᾶ τυχόν έν Ρουμανία υπάρχοντα ύπεροπτικ πνεύματα, ότι άπέναντι των Έλλήνων άλλοις πρέπει να έχωσι γνώμης.

Το ώραιόν άτμόπλοιον είναι τεταγμένον να φέρῃ την Ρουμανίαν εις έμπορικῆν έπιμερίαν προς την Αίγυπτον διά των ταχέων αυτού πλῶν, ήρξαστο δέ της ύπηρεσίας από του παρελθόντος Οκτωβρίου επί μεγάλης προσδοκίας του Ρουμανικού έμπορίου. Και διά να είναι ή έπιτυχία έτι μάλλον άσφαλῆς ή Ρουμανία συνήψε σύμβασιν προς την βορειογερμανικήν έταιρείαν, την μετακομίζουσαν έμπορεύματα έξ Ευρώπης εις τον μέγαν Όκεανόν και τανάπαλιν. Όστε διά της συναρκείας ταύτης εισηγήετο ή Ρουμανία εις μακράς ναυτιλιακᾶς έργασίας.

Άλλ' ήδη κατά τον πρώτον πλοῦν, ότε έφθασε το πλοῖον εις το τέμα της γραμμῆς αυτού, ήτις είναι ή Αλεξάνδρεια, άπολογισμός των εισηγήσεων έδειξεν, ότι πᾶσαι αἱ έλπίδες εκείναι εἰσι μάταιαι και άδύνατοι, έφ' όσον ή Ρουμανική σημαία έχει δυσμενές το έλληνικόν στοιχείον. Κωνσταντινούπολις, Σμύρνη, Αλεξάνδρεια, άφῆκαν το ώραιόν πλοῖον να πλέῃ άνευ πολλοῦ βάρους τᾶς μακρᾶς θαλάσσης. Και αὐτή δέ ή Αίγυπτιακή κυβέρνησις ήρνήθη, ως φαίνεται, να παραδώσῃ εις το πλοῖον την ταχυδρομικήν άλληλογραφίαν, έφ' όσον τουτο δέν προσεγγίζει εις τούς έλληνικούς λιμένας.

Οὕτω αἱ φρονούντες έν Ρουμανία ότι οὐδέν είχαν να ζημιωθῶσι παρά της Ελλάδος, έλαθον, έλπίζομεν, την έναντίαν άπόδειξιν και σχηματίζουσι κατ' όλίγον την ιδέαν ότι οὐ μόνον ζημιούονται, αλλά οὐδέποτε θά δυναθῶσι να κατορθώσωσι τι έμπορικῶς και ναυτικῶς έν τῆς μεγάλης χώρας της Ανατολῆς έφ' όσον έχουσι τούς Έλληνας έγχερούς.

Τᾶ περιστατικά λοιπόν του Imperatorul Trajan είναι σφόδρα ίκανοποιητικά διά τούς Έλληνας και καταδεικνύουσι ότι ή Ελλάς δέν πολεμεί μόνον δι' όπλων άλλ' εἶνε χώρα άκαταβλήτων δυνάμεων του πολιτισμοῦ και έχει τέκνα ίκανά να εξασφαλίζουσιν εις αὐτήν άδικηλονόκητο την ύπηρεσίαν έν τῆς κλεινᾶς χώρας της Ανατολῆς. Δέν ύπάρχει δέ άμφιβολία ότι διά των περιστατικῶν του Ιμπερατόρουλ Τραϊανῶν προχωρεῖ πολὺ ή ιδέα ότι άδικῶς προεκλήθη υπό της Ρου-

μανίας ή ρῆσις και ότι πρέπει να τᾶχιστα να άρθῆ ή έρις ή χωρίζουσα τᾶ δύο έθνη.

Και έν τῇ δημοσιογραφίᾳ δέ δέν λείπουν τᾶ όργανα τᾶ συνήγοροῦντα ύπερ της ιδέας ταύτης, ως ποιεί ή «Ρουμανική Ανεξαρτησία», φύλλον γαλλόγλωσσον και διά τουτο προωρισμένον διά μεμορφωμένα στρώματα της Ρουμανίας. Πρὸς την έφημερίδα ταύτην και ανταπόκρισις έξ Αλεξάνδρεια; υποδεικνύει σαφῶς πλήρη έμπορικῆν άποτυχίαν έν τῇ Μεσογείῳ άνευ της Έλληνικῆς ύποστηρίξεως.

ΔΕΡΚΥΛΛΙΔΑΣ

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ο κ. Ν. Λεβίδης.

Η εκλογή Προέδρου της Έλλ. Βουλῆς έγινε το 18η λήξαντος. Εξελέγη ο υποψήφιος της Κυβερνήσεως κ. Ν. Λεβίδης λαβών 101 ψήφους επί 163. Ο κ. Κ. Καραπάνος, υποψήφιος του Ραλλικού κόμματος, έλαβε 33. Ο κ. Κ. Μαυρομιχάλης, άρχηγός του ύπ' αὐτὸν κόμματος, έλαβεν 20. Αι λοιπαί ήσαν λευκαί.

Νέον έθνικόν δάνειον.

Η Έλλην. Κυβέρνησις εισηγάγεν εις την Βουλῆν νομοσχέδιον περί συναψείως δανείου 20,000,000 φράγκων χρυσῶν μετά της Έθνικῆς Τραπεζῆς. Το δάνειον θά εἶνε διηρημένον εις 200,000 ομολογίας, εκάστη των οποίων θά εἶνε πρὸς 4 άγγλικᾶς λίρας. Θά χρησιμοποιηθῆ δέ πιθανώτατα πρὸς ενίσχυσιν του στρατοῦ.

Η «Ναυκρατούσα».

Το 4ον έλληνικόν άντιτορμηλικόν καθελκύσθη έν Αγγλίᾳ εις τᾶ ναυπηγεία Γιάρρω έν επισήμῳ τελετῇ. Το άντιτορμηλικόν ώνομάσθη «Ναυκρατούσα» έν μέσω των χειροκροτημάτων και ζητωκραυγῶν των παρισταμένων ύπερ του Βασιλέως και του ναυτικοῦ.

Ι. Πεισμαζόγλου.

Την πρωίαν της 25ης λήξαντος άπέθανεν έν Αθήναις ο Ιωάννης Πεισμαζόγλου, ο διάσημος τραπεζίτης και διευθυντής της Τραπεζῆς Αθηνῶν. Η κηδεία του έτελέσθη πάνδημος και έπιβλητικωτάτη.

Επίσημοι δηλώσεις περί Μακεδονίας.

Έν τῇ Βουλῇ των Κοινοτήτων έγινε το 12 νέου λόγος περί της έν Μακεδονία καταστάσεως και της δράσεως των Έλληνομακεδονικῶν σωμάτων. Ο επί των Έξωτερικῶν ύπουργός άπαντων έσπευσε να δηλώσῃ ότι της Έλληνικῆς Κυβερνήσεως ή στάσις επί του προκειμένου εἶνε άμειμπτος, και ότι οὐδέμιαν ύπέχει εὐθύνην διά την συγχρότησιν και ένέργειαν των άνταρτικῶν σωμάτων.

Ο Βασιλεὺς και ο Πάπας.

Καθὼς ήμειπισήμως ανακοινούται εκ μέρος του Βατικανου, δέν εἶνε άκριβές το γραφέν εις τινας Ιταλικᾶς έφημερίδας ότι ο Πάπας έδέχθη τον Βασιλέα των Έλλήνων καθήμενος. Τούναντίον, ή Αὐτοῦ Αγίότης προϋπήντητε τον Βασιλέα εις την θύραν της αἰθούσης και κατόπιν πάλιν προέπεμψεν Αὐτόν και την Μ. Δούκισσαν Μαρίαν μέχρι της θύρας.

Ο Γάλλος ύπουργός των Έξωτερικῶν ύπερ της Ελλάδος.

Σπουδαιοτάτας άποφάσεις έλαβεν ή έν Παρισίοις «Ένωσις πρὸς υπεράσπισιν των δικαιῶν του Έλληνισμοῦ». Έν τελευταία συνεδρία, έν η παρίσταντο τᾶ πλείστα των μελών, ο Πρόεδρος αὐτῆς κ. Ωμόλ εξέθεσε τᾶ της έπισκέψεως του παρά τῷ Υπουργῷ των Έξωτερικῶν της Γαλλίας κ. Πισσῶν, δν εἶρεν έμφορούμενον υπό άρίστων αἰσθημάτων πρὸς την Ελλάδα και πρόθυμον να έργασθῆ ύπερ ὅλων των δικαιῶν υπαθέσεών της, και ύπερ των Έλλήνων της Ανατολικῆς Ρωμυλίας πρόθυμον να ένεργήσῃ ό,τι δεῖ.

Η Ένωσις ήπερήσισε να δώσῃ διαλέξεις ύπερ των δικαιῶν του Έλληνισμοῦ. Τᾶ αὐτᾶς διαλέξεις θά κάμωσιν ο κ. Ωμόλ, οί άκαδημεικοί κ. κ. Ούσσαί, Φουζέρ, και άλλοι άνθρωποι των γραμμάτων.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΚΛΟΓΗ ΝΕΩΝ ΜΟΥΧΤΑΡΩΝ

Ἡ ἐκλογή τῶν νέων Μουχτάρηδων, οἱ ὅποιοι ἀπὸ τοῦ προσηγοῦς Ἀπριλίου θ' ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντα ἐπὶ δύο ἔτη, θὰ γίνῃ κατὰ τὸν νόμον, ὡς ἐγράφωμεν, τὴν 17)30 ἀρξαμένου μηνός.

Ἐν Λευκωσίᾳ θὰ ἐκλεγῶσι 24 μουχτάρηδες, πρόεδροι δὲ τῆς ἐκλογῆς ὠρίσθησαν ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ οἱ ἐξῆς ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως:—

Φανερωμένη, Μ. Κιζλήμ ἐφ. Τριπιώτης, Α. Χουσονῆ ἐφ. μουσίρης. Ἀγ. Σάββας, Δ. Χαπάζ, εἰσπράκτωρ. Ἀγ. Ἰωάννης, Χίλμη ἐφ. Τυχτακαλῆς, Α. Πετρίδης, γραμματεὺς προσόδων. Ἀγ. Ἀντώνιος, Μ. Σιακῆρ ἐφ. Ἀγ. Κάσσιανος, Β. Βασιλειάδης. Χυσαληγιώτισσα, Σιερχέτ μπέης. Ἀγ. Λουκάς, Κ. Λοϊζίδης. Ἐμερκέ, Ἰ. Νικολόπουλος. Γενῆ Τζαμί, Χατζημιχάλης Κωνσταντινίδης. Τοπχανές, Χρ. Φυλακτοῦ. Νεπετχανέ, Π. Πέρπερης. Ἀραπαχμέτης, Ἰ. Ευθυριάδης. Τζαπακχανέ, Ἰ. Θεοχαρίδης, καζίρης.

Εἰς τὰς λοιπὰς ἐνέκ συνοικίας πρόεδροι τῆς ἐκλογῆς θὰ εἶνε οἱ ἤδη μουχτάραι.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

Τὴν πρωίαν τῆς Πέμπτης, καὶ ἐν ᾧ τὸ Δικαστήριον συνεδρίαζεν ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἐνοτάσεων, ὁ Δικηγόρος τοῦ Στέμματος κ. W. Rees Davies, ἔλαβε τηλεγράφημα δι' οὗ τῷ ἀνηγγέλλετο ὅτι προδιβασμὸς αὐτοῦ εἰς Δ. τοῦ Στέμματος ἐν Χόγγ—Κόγγ (Κίνα) μὲ ἐτήσιον μισθὸν 1500 λιρῶν. Ἐκ Κύπρου ἀναχωρεῖ κατὰ Φεβρουάριον, κατεῖχε δὲ τὴν θέσιν ταύτην ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ 1902.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΠΡΩΗΝ ΑΡΧΙΛΟΓΙΣΤΟΥ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἠγγέλθη τηλεγραφικῶς ἐκ Κευλάνης ὁ θάνατος ἐκ περιτυφλίτιδος τοῦ Σερ Ἀλεξάνδρου Μάρρευ Ἀσμιουρ, ὅστις διετέλεσεν εἰς Κύπρον Ἀρχιλογιστὴς ἀπὸ τοῦ 1895 μέχρι τοῦ 1900, ὅτε προδιβάσθη εἰς Ἀρχιγραμματέα Κευλάνης.

Ὁ ἀποθάνων εἶνε γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ τῆς Κυρίας Τάυζερ, Ἀρχιδικαστοῦ Κύπρου, ἣτις καὶ ἔλαβε τὴν λυπηρὰν εἰδησίην. Πέρυσιν ὁ μακαρίτης εἶχε τιμηθῆ μὲ τὸ παράσημον τοῦ τάγματος τῶν Ἀγ. Μιχαὴλ καὶ Ἀγ. Γεωργίου.

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἀμμοχώστου

Εἰς τὴν Ἀμμοχώστον ὁ κ. Οὐίλκοξ ἐσχημάτισε μικρὸν κήπον, ἐσῶθεν τῶν νέων πυλῶν πλησίον τῆς προκυμαίας. Παρὰ τὸν κήπον κτίζει καφενεῖον.

Παρατηρεῖται αὐξήσις τῆς κινήσεως εἰς τὸν λιμένα, καὶ τὸ ἐξ Αἰγύπτου ἀτμόπλοιον καθ' ἑβδομάδα φέρει καὶ παραλαμβάνει ἔμπορεύματα.

Γεωργικὴ Τράπεζα.

Ἡ Γ. Τράπεζα ἔδωκεν ἕως τώρα δάνεια περὶ τὰς 10,000 λίρας, ὑπάρχουν δὲ πολλαὶ αἰτήσεις. Δίδει δὲ δάνεια καὶ ἐπὶ ὑποθήκη οἰκιῶν, ἀλλὰ μόνον ἐν Βαρσιόικαι καὶ Ἀμμοχώστῳ. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐλήφθη ἵνα βοηθήσουσιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πόλεων αὐτῶν.

ΤΟ ΕΛΑΦΟΣ ΤΗΣ ΜΕΣΑΟΡΙΑΣ

Οἱ ἐργάται τοῦ σιδηροδρόμου.

Ἐνεκα τῆς μεγάλης μαλακότητος τοῦ χώματος καὶ τῆς ἀστασίας αὐτοῦ ἀπὸ Πρακτείου μέχρι Ἐγκωμῆς, ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ εἶνε ὀλιγώτερον στερεὰ ἐκεῖ καὶ εἰ κατὰ κάθετον κλωνισμοὶ μίση εἰς τὰ βράχια εἶνε πολὺ αἰσθητοί. Κίνδυνος,

ἐννοεῖται, δὲν ὑπάρχει. Μεγάλῃ ποσότης σκύρων ἀπαιτεῖται πρὸς στερέωσιν, καὶ καταγίνονται εἰς τοῦτο.

Διὰ τοὺς διαρκεῖς ἐργάτας ἐπιδιορθωτὰς τῆς γραμμῆς ἐκτίσθησαν μικροὶ οἰκίσκοι κατὰ μῆκος αὐτῆς. Ἐπίσης ἐδόθη εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦτους ἀνα ε. ἰ. αὐροχον ἐπανωφόριον, διὰ τὴν πληρωμὴν δὲ τούτων ὡς καὶ τῶν οἰκίσκων κρατεῖται καθ' ἑβδομάδα ποσὸν τι ἐκ τοῦ μισθοῦ των.

Ὁ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

Τὸ Γραφεῖον τοῦ Σιδηροδρόμου μᾶς πληροφορεῖ ὅτι θέτει εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ τὴν καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ τηλεγραφικῆς γραμμῆς. Ἡ τιμὴ διὰ μὲν τὰς πρώτας 12 λέξεις ὠρίσθη εἰς ἓν σελλίνι, ἐκάστη δὲ λέξις περιπλέον τῶν 12 θὰ πληρῶνῃ ἐν γρέσιον. Ἡ γραμμὴ δέχεται τηλεγραφήματα καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικόν, ἅτινα θὰ μεταδιβάσωνται διὰ τοῦ ἀγγλικοῦ τηλεγράφου μὲ τὴν συνήθη τιμὴν. Τὰ τηλεγραφήματα εἶνε παραδοτέα εἰς τοὺς διαφόρους σταθμοὺς τῆς γραμμῆς. Τὸ μέτρον εἶνε προοδευτικώτατον.

Εἰς ΚΥΠΡΙΟΣ ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ

Ἀπὸ τινος εὐρίσκεται εἰς τὴν νῆσον, ἐπισκερθεῖς καὶ τὴν Λευκωσίαν, ὁ κ. Σπυρίδων Ἡλ. Μακρομάλλης, Κύπριος πρὸ πολλοῦ ἀποκατεστημένος εἰς Ἀθήνας, ἀναλαμβάνων δὲ ἐργολαδικῶς τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων δημοσίων ἔργων. Θέλει ἤδη ν' ἀποκατασταθῇ ἐνταῦθα, καὶ θὰ προτείνῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐργολαδικὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων, ἰδίως ὁδῶν. Ὑπόσχεται δὲ ἐργασίαν καὶ οἰκονομικώτεραν καὶ στερεωτέραν. Νομίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπὸ σοβαρὰν ἐποψίν τὰς προτάσεις ταύτας, μάλιστα μὲ τὴν αἰωνίαν μέχρι τοῦδε ἀποτυχίαν περὶ τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν.

Ἡ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

Τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἐπεκράτησε καιρὸς εὐδίας ἀλλὰ ψυχρός. Τὸ ἑσπέρας τῆς Τετάρτης ἔπνεε βορειοδυτικὸς ἀνεμὸς σπανίας σφοδρότητος. Ἀπὸ τῆς πρωίας τοῦ σήμερον Σαββάτου ὁ καιρὸς μετεβλήθη εἰς βροχερὸν μετριασθέντος υγρῶνος τοῦ ψύχους. Τὸ θερμομέτρον δεικνύει 16.

ΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Τὸ Γραφεῖον τῆς Παιδείας ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ὁ Δικηγόρος τοῦ Στέμματος ἀπεράνη ὑπὲρ τῆς πληρωμῆς τῶν διδασκάλων τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Λευκωσίας, ἐκ τῶν σχολικῶν δικαιωμάτων. Ὁ Ἐπόπτης τῆς Παιδείας ἀνεμένετο ἐκ Λάρνακος εἰς Λευκωσίαν τὸ ἑσπέρας τοῦ σήμερον Σαββάτου, ἀφοῦ δὲ λάβῃ καὶ ἐγγράφως τὴν γνώμην τοῦ Δικηγόρου τοῦ Στέμματος, θὰ ὑπογράψῃ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα. Ὡς γνωστὸν, οὐδὲ τὰ περυσινὰ σχολικὰ δικαιώματα εἰσεπράχθησαν, ἔνεκα τῆς ἐκκρεμότητος τῆς δίκης περὶ τοῦ κύρους τῆς Ἐπιτροπῆς ἐνῶ ἡ ἐπιχορήγησις τῆς Κυβερνήσεως εἶχε δοθῆ.

ΤΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

Ἐξεδόθη ἐσχάτως τεύχος ὑπὸ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας Λούδ, εἰς τὸ ὅποιον περιέχεται καὶ κατάλογος τοῦ στόλου τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἔτος 1906. Εἰς τὸν κατάλογον σημειοῦνται καὶ τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἐταιρείας Λεμεσοῦ, ἡ μὲν «Κύπρος» μεταξὺ τῶν ἄνω τῶν 1400 τόνων ἀτμοπλοίων, ἡ δὲ «Λευκωσία» μεταξὺ τῶν σκαρῶν ἄνω τῶν 1000 τόνων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ

—Ἡ Λεμεσοῦ ἡμερολογιοῦτος ὁ Ἡγούμενος Μαχαίρῳ ἀφίκετο ἐκ τῆς Μονῆς καὶ διαμένει εἰς τὸ ἐν Λευκωσίᾳ Μετόχιον.
—Τὰ ἐξ Ἀθηνῶν θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΕΝΣΤΑΣΕΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤ. ΕΚΛΟΓΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ-ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ

ΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

ΠΟΤΕ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ἡ δίκη τῶν ἐνστάσεων κατὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Λευκωσίας—Κυρηνείας ἤρχισεν ἐν Λευκωσίᾳ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐφετείου τὴν 10ην π. μ. τῆς Δευτέρας 27)10 Δεκεμβρίου ἐνώπιον τοῦ Ἀρχιδικαστοῦ τῆς Νήσου κ. Κ. Τάυζερ.

Ἐκ μέρους τῶν αἰτούντων τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς εἶνε παρόντες ὁ Δικηγόρος τοῦ Στέμματος κ. Davies καὶ οἱ κ. κ. Ἀρτέμης, Ν. Πασχάλης καὶ Χρυσάφνης. Ἐκ μέρους τῶν ἐναγομένων εἶνε οἱ κ. κ. Θεοδότου, Κυριακίδης, Σεβέρης.

Ὁ Δ. τοῦ Στέμματος κάμνει βραχείαν εἰσήγησιν, εἰς τὴν ἀπαντᾷ ὁ κ. Θεοδότου. Τὸ ἀκροατήριον ἀποτελεῖται ἀπὸ ὄσους ἠμποροῦσαν νὰ χάσουν ὀλίγας ὥρας.

Καλεῖται πρῶτος ὁ κ. Cade, διοικητὴς Λευκωσίας, ὅστις ἐξεταζόμενος καταθέτει τὰς διαφόρους ἐπισήμους πληροφορίας περὶ τῶν ἐκλογῶν, ὅτι εἰ ὑποψήφιοι εἶχον ἀντιπροσώπους εἰς τὰς κάλπας παντοῦ, καὶ παρουσιάζει τὰ ἐγγράφα ἐν οἷς οὗτοι δηλοῦνται. Ἀντεξεταζόμενος λέγει ὅτι οἱ ὑποψήφιοι δὲν διώρισαν ἐκλογικούς πράκτορας, ὑποπράκτορας καὶ γραμματεῖς ἄλλους ἀπὸ τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὰ προσαχθέντα ἐγγράφα.

Κατόπιν ἐκλήθη ὁ Νεκόλαος Ἰωάννου ἐκ Λαζανιάς, κεραμιδᾶς, ὅστις καταθέτει ὅτι κατὰ τὴν πανήγυριν τοῦ Ἀγ. Ἡρακλείδου ὁ κ. Θ. Θεοδότου τῷ ἔδωκε μίαν λίραν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τῶν Κιτιακῶν. Ἀντεξετάζεται διὰ μακρῶν ὑπὸ τοῦ κ. Θεοδότου. Ὁ Ἀρχιδικαστὴς δὲ τῷ παρετήρησεν ὅτι ἀντιφάσκει εἰς πολλὰς λεπτομερείας καὶ ὅτι εἰς πολλὰς περιστάσεις ἀπαντᾷ «δὲν ἤξεύρω» καὶ τῷ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν. Ἡ ἀντεξέτασις τοῦ ἐξηκολούθησε τὸ ἀπόγευμα. Τὴν ἐπαύριον ΤΡΙΤΗΝ ἐπανεξετάσθη ὑπὸ τοῦ κ. Χρυσάφνης καὶ κατόπιν ἐξετάσθη ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου.

Κατόπιν ἐκλήθη ὁ Σάββας Μιχαήλ, ἀμπελοουργός, ἐκ Λαζανιάς, διὰ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν. Κατόπιν ὁ Χατζηχριστοφῆς Χατζηδασίλη ἐκ Περιστερώνας, καὶ κατόπιν ἡ Μαρία Μαρτίσα, σύζυγός του.

Κατόπιν ὁ Χατζηκυριάκος Νικολαΐδης ἐκ Κυρηνείας, διὰ κατηγορίαν δωροδοκίας εἰς Κάρμι.

Τὴν ἐπαύριον ΤΕΤΑΡΤΗΝ ἀντεξετάζεται ὁ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ κ. Σεβέρη, ἐπανεξετάζεται ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Πασχάλη, καὶ ἐξετάζεται διὰ μακρῶν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου.

Κατόπιν οἱ ἀπὸ Ἀργάκι Θεοφάνης Χαράλαμπος, γεωργός, ἐξετασθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρτέμη, καὶ ὁ Παῦλος Χατζητζένιου. Ὁ Κυριάκος Χαράλαμπος ἀπὸ Σύσκληπον, καὶ οἱ ἐξ Ἀγ. Ἀμβροσίου Κυριάκος Χατζησάββα, Εὐθύμιος Κυριακοῦ, πρᾶγματευτῆς, διὰ κατηγορίαν δωροδοκίας, καὶ Σάββας Ἀγχιθαγγέλου, γεωργός.

Τὴν ΠΕΜΠΤΗΝ οἱ ἐξ Ὀρκας Χαράλαμπος Δαμασκηνοῦ, καφετζῆς, Σάββας Ἰορδάνη, καὶ Σολομός Ἰορδάνη. Καὶ οἱ ἐξ Ἀσωμάτου (Μαρωνῖται) Σολομός Χαννῆ καὶ Ἰωσήφ Ἀντώνη Βιολάρη, γεωργοί. Ὁ Κωστής Ἀθραάμη, γεωργός ἐκ Κάτω Ζώδιας, βιαίως προσαχθεὶς, ὁ Ἐπιφάνιος Τομάσου, γεωργός ἀπὸ Ἀσώματον, διὰ κατηγορίαν δωροδοκίας δύο σελ. Οὗτος ἀντεξεταζόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Θεοδότου λέγει: Μᾶς εἶπες, ὅτι ἂν πρόκηται νὰ μᾶς ψηφίσετε μὲ χρήματα, δὲν θέλω νὰ μᾶς ψηφίσετε.

Τὴν ἑξῆς ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ ὄλοι οἱ μάρτυρες ἦσαν ἐξ Ἀτωμάτου (Μαρωνῖται) διὰ κατηγορίαν γενικῆς δωροδοκίας.

Τὸ πρῶτον ὁ Χαννῆς Τομαζοῦ, γεωργός, ἐξετασθεὶς λέγει: Ἐψήφισα εἰς Μόρφου. Πρὶν ὑπάγω ἤλθεν ὁ Ἀντώνης Χ. Χατζηλιάτσου, μού ἐφώνασε καὶ μού εἶπεν, ἔλα μαζί μου νὰ ψηφίσῃς. Δὲν πηγαίνω. Νὰ πληρώσω τὸ μεροκάματόν σου. Δὲν πηγαίνω ἄνοιξε σιὸρ τὴν φουχτά σου, φοῦσαι; Καὶ μού ἔδωκε 2 σελ. μονά. Θέλω 4 ἢ πᾶρτα καὶ αὐτά. Καὶ τὰ ἐπῆρε. Παρὼν ἦτο καὶ ὁ ἀδελφός μου Ἐπιφάνης.

Ἀντεξεταζόμενος λέγει, ὅτι τίποτε ἄλλο δὲν συνέβη. Ἐρωτώμενος ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου λέγει, ὅτι ὄλοι οἱ χωριανοὶ μου ἐζήτησαν χρήματα πρὶν ὑπάγουν νὰ ψηφίσουν.

Κατόπιν ὁ Ἀνδρέας Μακρῆ, γεωργός καὶ καφετζῆς, λέγει:

Ὁ Θεοφ. Θεοδότου στὰς 8 Ὀκτωβρίου εἰς τὸ κληρονομῶν μᾶς ὤμιλλησεν. Εἶπεν ὅτι εἰς τοὺς ὄρεϊτας ἐχρησίσθησαν καὶ δεκατεταρτίαι, ἐλπίζω δὲ καὶ εἰς σᾶς νὰ χρησίσθουν, διότι ἐψῆσα τὸ πῶλερ καὶ ἐμείναν ἢ τηγάνιση. Μᾶς εἶπε νὰ ψηφίσωμεν μαζί -ου. Ὁ Ἀντώνης Χατζηλιάτσου ἐπᾶσχε διὰ τὸ Κιτ ἀκὸν κόμμα, καὶ εἶλεν, ἐπειδὴ ὁ Θεοφάνης καὶ ὁ Κιτίου εἶνε καλοὶ ἄνθρωποι καὶ ἐκμαρ καλὰ, πρέπει νὰ τοὺς ψηφίσωμεν. Ἐρωτώμενος παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἀπαντᾷ: Ἦκουσα νὰ λέγουν, ὅτι ὁ Ἀντώνης καὶ ὁ Βρασίμης ἐπῆραν καθένας 5 λίρας ἀπὸ τὸν Κυριακίδην.

Ὁ Ἰωσήφ Ἀνδρέα Μακρῆ ἀντεξεταζόμενος λέγει, ὅτι εἰς τὸ χωρίον ὑπάρχουν δύο κόμματα, τὸ ἓνα τοῦ Βρασίμη καὶ τὸ ἄλλο τοῦ Ἀντώνη Χατζηλιάτσου. Ἐγὼ δὲν ἀνήκω εἰς κανένα, ἀλλ' εἰς τὸ κόμμα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Μιχαήλ Χατζηανδρέα, γεωργός. Μετὰ τὴν ὀμιλίαν τοῦ Θεοδότου τοῦ εἶπα, δὲν πηγαίνου ἀυτοὶ νὰ ψηφίσουν χωρὶς παράδες. Ὁ Θ. ἀπήντησεν, ἂν πρόκηται νὰ δώσωμεν δύο σελ. εἰς καθένα δὲν μᾶς φθάνει ἢ τσέπη μας καὶ ὁ Νόμος δὲν τὸ ἐπιτρέπει. Διὰ τὸ δάνειον ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν περὶ τοῦ νεροῦ τοῦ χωριοῦ ὁ Θ. εἶπεν: εἶμαι μέλος τῆς Ἐπ. τοῦ Δαν. Ταμείου καὶ ἂν ἠμπορέσω θὰ σᾶς τὸ κατεβάσω ἀπὸ 5% εἰς 3%.

Ἀντεξεταζόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Θεοδότου ἀπαντᾷ: Εἶπες ὅτι ἂν πρόκηται μὲ παράδες δὲν θέλωμεν νὰ μᾶς ψηφίσετε.

Μ. Μ. ὁ Λιασῆς Βρασίμης εἰς τὸν ὅποιον ὑπεσχέθησαν νὰ τοῦ δώσουν καὶ δὲν ἐπῆρε.

Κατόπιν ὁ Βρασίμης Χατζηχαννῆ, γεωργός καὶ μικρομέτοχος. Καταθέτει ὅτι στὰς 5 Ὀκτ. ἐν Λευκωσίᾳ εἰς τὸ γυναικοπάζαρον μὲ εὐρεν ὁ διδάσκαλος Τουφεζῆς καὶ μού εἶπε πᾶμεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἀχιλλέα Κυριακίδη καὶ σὲ θέλει Ἐκεῖ ἦρα τὸν Ἀντώνη Χατζηλιάτσου καὶ τὸν γραμματικὸν τοῦ Κυριακίδη. Ὁ Κυρ. ἔδωσεν εἰς ἐμένα καὶ εἰς τὸν Χατζηλιάτσου ἀπὸ 5 λίρας, καὶ μᾶς ἔκαμεν ἐγγράφον λέγον ὅτι μᾶς τὰ δίδει δι' ἐξόδα τῆς ἐκλογῆς τῆς Κιτιακῆς μερίδος. Ὁ Κυρ. ἐκράτησε τὸ ἐγγράφον, ὅπερ ὑπέγραψα ἐγὼ καὶ ὁ Ἀντώνης.

Ἀντεξεταζόμενος λέγει: Ἡ ψηφοφορία ἐφέτος κατὰ πρώτην φοράν ἦτο μυστικὴ. Ὁ Κυρ. μᾶς εἶπε νὰ πληρώσωμεν τὰ μεροκάματα τῶν ψηφοφόρων, καὶ 8 ἡμέρας μετὰ τὰς ἐκλογὰς νὰ τοῦ φέρωμεν λογαριασμὸν τῶν ἐξόδων. Δὲν μᾶς εἶπε νὰ ἐπιστρέψωμεν τὸ ὑπόλοιπον, οὔτε διατὶ ἤθελε τὸν λογαριασμὸν. Εἶπεν, ἐκείνους ποῦ δὲν ἔχουν ζῶα νὰ τοὺς εὐρωμεν. Δὲν τοὺς ἔδωσα ζῶα, ἀλλ' ἀπὸ δύο σελ. καὶ τοὺς εἶπα νὰ ψηφίσουν ὅπου θέλουν. Ἐνῶ ἐπηγαίναμεν εἰς τοῦ Μόρφου διὰ νὰ ψηφίσωμεν ἐνήργησα ὑπὲρ τῶν Κυρην. Εἰς τὸ χωρίον μου δὲν ἐνήργησα ὑπὲρ τοῦ Πασχάλη, ἐδίδα μόνον παράδες καὶ ἔλεγα ὕστερα σᾶς λέγω ποῦ νὰ ψηφίσετε. Ὅταν τοὺς εἶδα τὰ χρήματα εἶχα σκοπὸν νὰ τοὺς πῶ νὰ ψηφίσουν μὲ τὸν Πασχάλην. Αἱ 5 λίραι τοῦ Κυρ. στέκουν. Δὲν τὰς ἐπέστρεψα. Δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ τὰς ἐπιστρέψω (γέλωτες.) Δὲν ἔλαβα χρήματα ἀπὸ τὸν Πασχάλην ἢ τὸν Σιακαλλῆν. Ἐλαβα 2 λίρας ἀπὸ τὸν Χαρίλαον Ἰωαννίδην. Δὲν εἶπα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Κυρ. ὅτι ἔλαβα 5 λίρας ἀπὸ Μ. Σιακαλλῆν.

Ἐρωτώμενος ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου λέγει: Ὁ Μ. Σιακαλλῆς μᾶς ἔκαμεν ἐγγράφον ἂν ψηφίσωμεν ὑπὲρ τῶν Κυρηνειακῶν νὰ μᾶς ὑπερασπίσῃ ὄψερα, μίαν οἰκὴν μὲ τὴν Κυβέρνησιν περὶ δάσους.

Εἰς ἐρωτήσεσιν τοῦ κ. Θεοδότου ἀπαντᾷ: Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Καρπασίας μετὰ τὸ ἐγγράφον ἐκείνο μόνον τοὺς ἠθέλησαν νὰ ψηφίσουν Πασχάλην, Σιακαλλῆν, Λιασίδη. Ἐγὼ καὶ ὁ Πεππῆς Ἰωσηφίδης ἐπήγαμεν εἰς Κορμακίτην σταλμένοι ὑπὸ τοῦ Πασχάλη. Ἐκεῖ ἔδωσαμεν 10 λίρας εἰς τὸν Παπᾶ Λορέντζον. Τὰς 5 ἔδωσα ἐγὼ καὶ ἐχρέωσα τὸν Πεππῆν. Ἐνεργούσαμεν διὰ τοὺς Κυρηνειακοὺς. Μετὰ τὰς ἐκλογὰς εἰργάσθη μὲ τὸν Μ. Σιακαλλῆν καὶ Ν. Πασχάλην διὰ νὰ εὐρωμεν μάρτυρας περὶ τοῦ ὅτι ἐπληρώθησαν διὰ νὰ ψηφίσουν.

Ἐπανεξεταζόμενος λέγει: Εἰς τὴν περασμένην ἐκλογὴν εἰργάσθη ὑπὲρ τῶν Κιτιακῶν. Ὁ Κυριακίδης δὲν μού ἐζήτησε λογαριασμὸν. Εἶπαμεν εἰς τὸν Πασχάλην ὅτι ἔδωσαμεν 10 λίρας εἰς τὸν Παπᾶ Λορέντζον. Ὁ Πασχάλης ἐθύμωσε καὶ μού εἶπε, κάμνετε καλὰ νὰ πάρετε πίσω τὰ χρήματά σας. Ὁ Πεππῆς εἶχεν ἤδη λάβῃ πίσω τὰ χρήματά. Δὲν ἔχω ψῆφον.

ΔΙΑΚΟΠΗ

Τὴν 5ην μ. μ. τῆς Παρασκευῆς ἡ διαδικασία διεκόπη διὰ νὰ συνεχισθῇ τὴν πρωτῶν τῆς αὐρίου Δευτέρας. Ἐνεκα τῆς εἰκῆς αὐτῆς ἀνεβλήθησαν ἐπ' ἀόριστον πᾶσαι αἱ ὑποθέσεις τοῦ Ἐπαρχ. Δικαστηρίου.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου «ἡ Λευκωσία» Ε. Κ. Πετροῦ καὶ Σίας